

3) Komisja ponosi koszty postępowania w sprawie środków tymczasowych. Pozostałe koszty Komisja i Industria Masetto Schio Srl (IMS) pokrywają po połowie.

4) Republika Francuska ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 stycznia 2009 r. Braun-Neumann przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-306/08 P) (¹)

(Odwołanie – Służba publiczna – Emerytury i renty – Renta rodzinna – Wypłata do wysokości 50 % z uwagi na drugiego małżonka pozostalego przy życiu – Akt niekorzystny – Zażalenie złożone po terminie)

(2009/C 90/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Lohr-sur-le-Main, Niemcy) (przedstawiciel: P. Ames, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Zejdová i S. Seyr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 23 maja 2008 r. w sprawie F-79/07 Braun-Neumann przeciwko Parlamentowi, dotychczas niepublikowane w Zbiorze, mające na celu uchylenie tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Każda ze stron ponosi koszty własne, które powstały w ramach postępowania w tej instancji.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2009 r. – Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-46/09)

(2009/C 90/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: V. Kontolaimos, I. Chalkias i S. Charitaki, doradcy państwa ds. prawnych i S. Papaioannou, pełnomocnik państwa ds. prawnych)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności lub zmiana spornej decyzji zgodnie z żądaniami wyszczególnionymi w skardze;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga w niniejszej sprawie jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2008) 7820 wersja ostateczna, z dnia 8 grudnia 2008 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (notyfikowana skarżącej jako dokument SG-Greffé (2008) D 207864/09-12-2008).

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwanaście zarzutów nieważności decyzji.

Odnosząc się do sektora owoców cytrusowych i w ramach pierwszego zarzutu nieważności decyzji, skarżąca podnosi ustosunkowując się do zaproponowanej kwoty korekty, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała własne dokumenty AGRI VI 5330/97, AGRI 61495/2002/REV I et AGRI /60637/2006 (obliczenie konsekwencji finansowych w trakcie zamknięcia rachunków EFOGR – wytyczne – powtarzające się braki – powtarzalność), ponieważ nie miał miejsca ani brak kluczowych kontroli, ani powtarzające się braki w ramach systemu wsparcia w sektorze owoców cytrusowych. W ramach w ramach zarzutu drugiego natomiast skarżąca twierdzi, że Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych stosując niewspółmierną korektę finansową, ponieważ zostały przeprowadzone kontrole administracyjne i rachunkowe a płatność w gotówce dotyczyła jednego przypadku.

W sektorze bawełny, w ramach zarzutu trzeciego nieważności decyzji skarżąca powołuje pięć argumentów bardziej szczegółowych: a) korekta miała jej zdaniem charakter arbitralny i niewspółmierny ponieważ nie uwzględniła poprawy systemu i spóźnionej zmiany w ramach systemu wsparcia w sektorze bawełny w 2001 r., b) korekta winna była mieć różną wartość każdego roku, biorąc pod uwagę fakt, że sytuacja systemu kontroli była zmienna w trakcie dwóch okresów, c) została zapewniona zgodność systemu wsparcia ze zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli (IACS), d) przeprowadzono terminową kontrolę działań o charakterze środowiskowym, e) dokonano skutecznych terminowych kontroli obszarowych na miejscu (5 %).

W zakresie premii na produkcję wołowiny i w ramach czwartego zarzutu nieważności decyzji skarżąca twierdzi, że sporna decyzja jest wadliwa, ponieważ została wydana po upływie rozsądnego terminu, w którym procedura zamknięcia rachunków powinna zostać zakończona, oraz że powinna zostać stwierdzona jej nieważność z uwagi na fakt, że została wydana przez instytucję, która ranione temporis nie miała w tym zakresie uprawnień, a także że została ona wydana w wyniku nadużycia prawa przez Komisję, oraz że narusza ona pewność prawa, którą cieszą się państwa członkowskie.

W ramach zarzutu piątego Republika Grecka podnosi, że należy stwierdzić nieważność decyzji Komisji, ponieważ w celu zastosowania korekty finansowej cofa się do okresu przypadającego przed wystosowaniem wspólnego pisma pojednawczego lub ewentualnie ostatniego pisma formułującego uwagi.

W ramach zarzutu szóstego w szczególności w zakresie uzasadnienia zastosowania korekty Republika Grecka twierdzi, że błędnie zinterpretowano i zastosowano art. 7 rozporządzenia WE nr 1258/1999⁽¹⁾ oraz wytyczne, błędnie oceniono okoliczności faktyczne i dowody oraz tytułem zarzutu ewentualnego powołuje się na błąd co do okoliczności faktycznych oraz brak uzasadnienia.

W zakresie wsparcia w sektorze oliwy z oliwek i w ramach zarzutu siódmego nieważności decyzji skarżąca twierdzi, że sporna decyzja jest wadliwa ponieważ została ona wydana po upływie rozsądnego terminu, w którym procedura zamknięcia rachunków powinna zostać zakończona że powinna zostać stwierdzona jej nieważność z uwagi na fakt że została wydana przez instytucję, która ranione temporis nie miała w tym zakresie uprawnień, oraz że została ona wydana w wyniku nadużycia prawa przez Komisję, oraz że narusza ona pewność prawa, którą cieszą się państwa członkowskie.

W ramach zarzutu ósmego skarżąca podnosi, tytułem zarzutu ewentualnego, że sporna decyzja w celu zastosowania korekty cofa się do okresu przypadającego przed wystosowaniem wspólnego pisma pojednawczego lub ewentualnie ostatniego pisma formułującego uwagi.

W zarzucie dziewiątym nieważności decyzji, w szczególności, co się tyczy uzasadnienia zastosowania korekty, skarżąca podnosi, że sporna decyzja jest nieważna, ponieważ błędnie

interpretuje rozporządzenie (WE) nr 1258/1999 oraz rozporządzenie (WE) nr 1663/95⁽²⁾, oraz wytyczne VI/5330/97 i AGRI/61495/2002 oraz przepisy szczególne dotyczące spornego systemu z rozporządzenia (EWG) nr 2261/84⁽³⁾ (art. 16), rozporządzenie (WE) nr 2366/98⁽⁴⁾ (art. 27 i 28), rozporządzenie (WE) nr 1638/98⁽⁵⁾ (art. 2 i 2a), obciąża ją błąd co do okoliczności faktycznych, błędna ocena okoliczności faktycznych, brak uzasadnienia i naruszenie zasady proporcjonalności.

Wreszcie odnosząc się do przekroczenia korekt finansowych limitów-płatności po terminie w ramach zarzutu dziesiątego, skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność spornej decyzji w części dotyczącej dochodzenia FA/2005/70, z powodu naruszenia przepisów proceduralnych w zakresie zamknięcia rachunków i rozporządzenia (WE) nr 817/2004⁽⁶⁾ z powodu braku uzasadnienia i naruszenia zasady proporcjonalności.

W zarzucie jedenastym skarżąca dowodzi, że należy stwierdzić nieważność decyzji Komisji również ze względu na treść rozdziału poświęconego dochodzeniu w sprawach księgowych FA/2006/108 z powodu naruszenia przepisów proceduralnych w zakresie zamknięcia rachunków, błędnego stosowania rozporządzenia (WE) nr 296/96⁽⁷⁾, błędnej oceny okoliczności faktycznych, braku uzasadnienia i naruszenia zasady proporcjonalności. W ramach dwunastego zarzutu nieważności decyzji, skarżąca kwestionuje natomiast rozdział spornej decyzji dotyczący dochodzenia FA/2006/137, który nie formułuje dostatecznego uzasadnienia.

- (1) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103)
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158, s. 6).
- (3) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów (Dz.U. L 208, s. 3).
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2366/98 z dnia 30 października 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001 (Dz.U. L 293, s. 50).
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 210, s. 32).
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 15, s. 31).
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. L 39, s. 5).